

VOJNA

IGO GRUDEN

*Človek po božji podobi v osrčju svetá,
ki mu gorje je zalilo srcé in duhá,
slišim strahotno kričanje zdivjanih ljudi
drug proti drugemu v zboru z vseh štirih strani:
O vi prekleti, prekleti, prekleti vi psi!*

*Kriki z oblaki se trgajo v brezno nebá,
sredi viharja ni slišati tožbe zvoná,
s srcem srcé po človeško več ne govori,
drug proti drugemu zdaj samo lajajo vsi:
O vi prekleti, prekleti, prekleti vi psi!*

*Mož proti možu, pod njimi se majejo tla,
joka ne sliši otrok in porodnih žená,
vera v Boga je vtonila v močvirju krvi,
v gluhem vsemirju pošasten odmev se vali:
O vi prekleti, prekleti, prekleti vi psi!*

*Z meglo od tople krvi moj pogled je zastrt,
dnevi so težki kot tanki, ki nosijo smrt.*

MLADOST NA VASI

TONE ŠIFRER

VÉLIKE URE

V tisočerih podobah in ob vsakem koraku je spremljala Petra smrt, odkar se je zavedel.

Seveda, pozneje se je pokazalo, da je bila smrt stare Dolnove matere skoro koristna, zakaj dva dni po njenem pogrebu so odprli skrinjo, ki jo je v življenju vedno tako skrbno zaklepala, da Peter nikdar ni mogel pogledati vanjo, če je še bolj iskal prilike. Navzlic temu je prvi dan doživljal dolge ure tesnobe, ki mu jih je pripravila ta smrt.

Pred pogrebom je stala mati prav ob krsti; brisala si je solze in Petru je bilo dokaj neprijetno pri srcu, ko je prvič videl jokati svojo mater. Vendar se je moral zanimati za staro ženo na mrtvaškem odru. Obraz ji je izražal samozavestno misel, da je danes ona središče vse pozornosti, kar že leta